

Nr 57.

Godkänd av första kammaren den 29 mars 1916.
Godkänd av andra kammaren den 29 mars 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående reglering av provinsialläkares arvoden.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 8.)
(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 11.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion har framhållits behovet av att utredning verkställdes i och för reglering av provinsialläkarnas arvoden.

Riksdagen har vid behandlingen av ifrågavarande motion, i den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar, inhämtat yttrande i ämnet från kungl. medicinalstyrelsen, vilket yttrande finnes bilagt riksdagens vederbörande utskotts betänkande.

Vid granskning av förevarande motion har riksdagen ej kunnat undgå finna, att de av motionären påpekade olägenheterna, vad angår nu gällande bestämmelser i fråga om för provinsialläkare utgående arvoden för sjukbesök, äro värda statsmakternas allvarliga uppmärksamhet. Jämlikt den av Eders Kungl. Maj:t den 15 september 1911 utfärdade taxan för vissa i civil tjänst anställda läkare medför tillkallandet av i taxan avsedd läkare, i de fall då avståndet till sådan läkare

är stort — vilket mångenstädes, och särskilt i de nordligare länen i vårt land, är händelsen — högst avsevärda kostnader för den sjuke.

Exempelvis skulle, såsom motionären framhållit, kostnaden för ett sjukbesök 4 mil från läkarbostaden, inbegripet skjutstersättning, enligt nu gällande taxa uppgå till nära 40 kronor.

Att dylika kostnader bliva synnerligen betungande för den mindre bemedlade befolkningen ligger i öppen dag. En beklaglig följd därav är, att läkarvården i provinsialläkardistriktens utkanter blir illa tillgodosedd eller alldeles försummad.

Riksdagen anser, i likhet med motionären, att, till åstadkommande av förbättring i ovan berörda missförhållanden, en utjämning av gällande taxebestämmelser är påkallad, utan att därigenom läkarens intresse får bliva lidande.

I överensstämmelse med vad medicinalstyrelsen uttalat i sitt åberopade yttrande anser riksdagen den utväg att lösa förevarande fråga vara fördelaktigast och närmast ledande till målet, som går ut på att ett visst lägre arvode fastställas lika för alla distrikt och att särskilt arvode därutöver för långväga besök samt skjutstersättningar ersättas av statsmedel. Riksdagen förbiser ej, att en dylik utväg kan komma att medföra nog så avsevärda utgifter för statsverket. Det förtjänar dock härutinnan påpekas, att den ifrågasatta utredningen torde böra inskränkas till förhållandena å landsbygden, där en utjämning i läkartaxan enligt riksdagens mening närmast bör avse att komma de mindre bemedlade, såsom småbrukare, torpare och hantverkare med flera, till godo, enär givetvis den åsyftade lindringen endast bör åtnjutas av personer under en viss bestämd inkomstgräns.

Vidare må erinras om, att läkarvården för de under fattigvården hörande, ävensom den stora massan av alla i enskild tjänst varande personer ombesörjes dels av de kommunala myndigheterna, dels av vederbörande husbonde, varför dylika fall icke torde beröras av framställningen i motionen. Det är under sådana förhållanden att förmoda, att den noggranna utredning av förevarande spörsmål, som riksdagen anser vara av behovet påkallad, skall visa, att de ifrågasatta statsutgifterna skola kunna hållas inom rimliga gränser.

De ifrågasatta statsbidragen torde lämpligen kunna efter företeende av kvitterade räkningar och behörigt intyg utbetalas till vederbörande av Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande från till samma myndigheters förfogande ställda förslagsanslag. Var inkomstgränsen lämpligen skall sättas ävensom det avstånd från läkarbostaden beräknas,

för vilket särskild ersättning för sjukbesök bör utgå av statsmedel, torde en blivande utredning få utvisa.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla om en allsidig och skyndsam utredning av frågan om reglering av provinsialläkares arvoden därhän, att utjämning i största möjliga mån måtte kunna ske, samt att Eders Kungl. Maj:t därefter ville för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 29 mars 1916.

Med undersätlig vördnad.
